

گزیده بیانیه همایش مقابله با فقر و نابرابری آموزشی گام نخست: مشارکت موثر نیروهای اجتماعی

۷ شهریور ۱۴۰۱

تهران، خانه اندیشمندان علوم انسانی

❖ دیدگاه‌های مختلف برای اصلاح نظام آموزشی در میان سیاست‌گذاران و نیروهای مردمی وجود دارد. این تفاوت دیدگاه‌ها هر چند به علت پیچیدگی و گستردگی مسائل آموزشی است اما بخشی از آن به علت ضعف در گفتگوی سازمان یافته میان نیروهای مردمی از یک سو و ضعف گفتگوی سازمان یافته دولت با نیروهای مردمی از سوی دیگر است. این همایش بدنبال سازمان یافتن هر دو شکل از گفتگوی اجتماعی است

❖ ما معتقدیم میزان توجه و سرمایه‌گذاری در آموزش و پرورش هر کشوری نشان دهنده نگاه مسئولین آن کشور به توسعه و پیشرفت پایدار است.

❖ ما معتقدیم کودکان این سرزمین سرمایه‌های واقعی کشور ما هستند.

❖ ما معتقدیم کودکان را باید فارغ از هر ملاحظه دیگری به صورت یکسان نگریم و به لحظه لحظه زندگی آنان احترام گذاشت و بهترین امکانات را برای رشد و شکوفایی آنها فراهم نمود.

❖ ما معتقدیم همه از مدیران و کارکنان دولت گرفته تا آحاد مردم ایران باید در بهبود نظام آموزش و پرورش تلاش کنند.

❖ ما معتقدیم که مشارکت برای یک نظام بهتر آموزش و پرورش وظیفه و حق همه ماست.

نشانی دبیرخانه دائمی همایش:

تهران، خیابان طالقانی، بعد از تقاطع طالقانی ولیعصر(عج)، پلاک ۴۴۰، مرکز علمی

کاربردی خانه کارگر تهران- تلفن: ۶۶۹۰۰۴۵-۶۶۹۰۰۴۲ دورنگار:

❖ نخستین گام برای مقابله با فقر آموزشی، مشارکت اجتماعی است. تحقق این هدف دو سوی دارد ابتدا نیروهای بیرون از دولت باید به لحاظ نظری و عملی همگرا شوند و در سوی دیگر دولت از این مشارکت استقبال نماید.

❖ تقویت نیروهای مردمی که داوطلبانه و با دغدغه ملی و اجتماعی در حوزه آموزش و پرورش فعالیت می کنند و همچنین آگاه سازی دولت از این ظرفیت بزرگ مردمی هدف اصلی این همایش است.

❖ نقد و بررسی اندیشه کنشگران بیرون از دولت که ممکن است در قضاوت های خود متأثر از محدودیت دانش یا منافع خاصی باشند، از مقاصد این همایش است. تنها در تعامل این نیروها با یکدیگر است که حقیقت ها آشکار، خطاها تصحیح، و منافع گروه های مختلف تأمین می شود.

❖ پیام مقام معظم رهبری در ۱۲ اردیبهشت سال ۱۴۰۱ در صورتی محقق خواهد شد که نیروهای مردمی در طراحی و اجرای آن مشارکت داشته باشند. تحقق این پیام و سند بنیادین تحول نظام آموزش و پرورش در گرو همکاری میان دولت و نیروهای مردمی است.

❖ مشارکت مردم در سه حوزه خیرین مدرسه ساز، خیرین مدرسه یار، و خیرین اصلاح نظام آموزشی به صورت همزمان برای مقابله با فقر و نابرابری آموزشی ضروری است.

گام نخست: مشارکت موثر نیروهای اجتماعی

❖ تلاش و برنامه ریزی برای فقر آموزشی، بنیادی ترین روش برای پیشگیری و رهایی از کلیه ابعاد فقر و نابرابری است.

❖ بودجه ناکافی آموزش و پرورش، نارضایتی معلمان از حقوق و دستمزد، فقدان مهارت و دانش لازم در میان تعدادی از معلمان، عدم پوشش کامل پیش دبستانی، مشکلات عدیده و مزمن کنکور و تسلط منافع اقتصادی گروه های خاص بر نظام آموزشی، و تعارض منافع در ساختار آموزش و پرورش همگی مسائلی هستند که در طول سال های متمادی شکل گرفته و امروز به وضعیتی بغرنج تبدیل شده اند.

❖ زمان آن فرا رسیده است که باور کنیم، دولت و نظام اداری به تنهایی و بدون مشارکت اجتماعی از عهده حل این معضلات برنخواهند آمد.

❖ گفتگو، یعنی به رسمیت شناختن حقوق همه افراد، گروه ها و نیروهای اجتماعی، و ایجاد همبستگی حول نفع همگانی و رفتن به سوی یک جامعه عاری از فقر.

❖ در غیاب مشارکت نیروهای اجتماعی سیاستگذاران بیشتر خطا میکنند، و گروه های پر قدرت منافع خود را به گروه های ضعیف تحمیل می کنند.

❖ شواهد تاریخی حکایت از آن دارد که هر جا گفتگوی ملی شکل گرفته و در نتیجه طراحی و اجرای سیاستها با تعامل دولت و نیروهای اجتماعی و مشارکت مردمی صورت گرفته، نتیجه آن درخشان بوده است.